

A Divinitatea Sa (Ioan 1:1-5).

- ❖ Ioan începe prin a afirma patru adevăruri fundamentale despre Cuvântul Isus (Ioan 1:1-3):
 - Pre existența Sa (“la început”)
 - Legătura Sa cu Tatăl (“era cu Dumnezeu”)
 - Divinitatea Sa (“era Dumnezeu”)
 - Putearea Sa creatoare (“Toate lucrurile au fost făcute prin El”)
- ❖ Aparenta contradicție între două dintre aceste afirmații este evidentă. ERA CU Dumnezeu sau ERA Dumnezeu?
- ❖ Să analizăm textul grecesc din punct de vedere gramatical:
 - “Cuvântul era cu $\tau\omicron\nu\ \theta\epsilon\omicron\nu$ (Dumnezeu)” - Articolul „cu” definește o entitate specifică, o persoană numită „Dumnezeu”. Isus a fost cu Dumnezeu Tatăl.
 - “ $\theta\epsilon\omicron\nu$ (Dumnezeu) era Cuvântul” - Lipsit de articol hotărât, se referă la un concept. Declară natura divină a lui Isus. El este Dumnezeu. La fel, se spune că „s-a făcut $\sigma\alpha\rho\varsigma$ (carne)” (Ioan 1:14), fără un articol hotărât, declarându-și natura umană. El este un bărbat.

B Umanitatea Sa (Ioan 1:14a).

- ❖ Un alt cuvânt grecesc de care trebuie să îl luăm în considerare este cel pe care Ioan îl folosește pentru a se referi la Isus în prologul său: $\lambda\omicron\gamma\omicron\varsigma$. Traducerea sa este: „Cuvânt”. Isus este Cuvântul. Ce cuvânt?
- ❖ Fraza introductivă însăși ne aduce în minte primele cuvinte ale Genezei: „La început Dumnezeu a făcut” (Geneza 1:1). Și cum creează Dumnezeu? Cu cuvântul (Gen. 1:3, 6,...)
- ❖ Noul Testament afirmă în mod repetat că Isus este Creatorul a tot ceea ce există. El este Cuvântul care a dat formă și existență întregului univers (Ioan 1:3; Col. 1:16; Evr. 1:2).
- ❖ În Vechiul Testament, Creatorul și-a exprimat dorința de a locui printre noi (Ex. 25:8). Acum, Creatorul o face în formă fizică. El „a locuit” printre noi (literalmente, „a tabărat”, și-a întins cortul printre noi).
- ❖ Dumnezeu Atotputernic a abandonat Raiul și a devenit o creatură neputincioasă. De ce? Pentru că le-a iubit atât de mult aceste fapte neputincioase – pe noi – încât a vrut să ne elibereze de păcat și să ne dea un viitor alături de El.

C Acceptarea sau respingerea Sa (Ioan 1:9-13).

- ❖ La început, lumea a fost înconjurată de întuneric fizic (Geneza 1:2). Apoi, Dumnezeu – prin Cuvântul Său – a luminat fizic lumea, despărțind lumina de întuneric (Geneza 1:3-4).
- ❖ Acum, Dumnezeu însuși, în persoana lui Isus (Cuvântul), a venit într-o lume înconjurată de întuneric spiritual, pentru a o lumina cu lumina Sa (Ioan 1:4-5).
- ❖ Dar lumea pe care El a creat-o nu L-a recunoscut și nici nu a vrut să fie luminată de El (Ioan 1:9-11).
- ❖ Cu toate acestea, nu toată lumea a respins lumina. Unii l-au primit și l-au acceptat ca Mântuitor al lor.
- ❖ Vestea bună este că tuturor celor care L-au primit și tuturor celor care credem în El astăzi, El ne dă un dar frumos: să devenim fii și fiice ale lui Dumnezeu (Ioan 1:12).
- ❖ În Evanghelia după Ioan, împărțirea umanității în două grupuri mari este evidentă: cei care îl acceptă și cei care îl resping pe Isus.
 - Cei care Îl acceptă
 - (1) Nu sunt condamnați (Ioan 3:18a)
 - (2) Vin la lumină (Ioan 3:21a)
 - (3) Faptele lor sunt făcute în Dumnezeu (Ioan 3:21b)
 - (4) O să vadă (Ioan 9:39b)
 - (5) Devin fii ai luminii și nu rămân în întuneric (Ioan 12:36a, 46)
 - Cei care Îl resping
 - (1) Sunt condamnați (Ioan 3:18b)
 - (2) Nu vin la lumină (Ioan 3:20a)
 - (3) Nu vor să le fie desoperite faptele (Ioan 3:20b)
 - (4) Sunt orbiți (Ioan 9:39c)
 - (5) Vor fi judecați pentru respingere (Ioan 12:48)

D Slava Sa (Ioan 1:14b).

- ❖ Care este slava lui Isus?
- ❖ În primul rând, gloria (slava) de care S-a bucurat alături de Tatăl înainte de a se întrupa și pe care a recuperat-o după înălțarea Sa (Ioan 17:5).
- ❖ În al doilea rând, gloria de a deveni o ființă umană. Slavă care nu era apreciată la vremea aceea de oameni, dar era văzută cu admirație de Cer (Ioan 1:14)
- ❖ În al treilea rând, slava crucii. Pe cruce, Isus și-a atins cea mai mare glorie, deoarece a demonstrat mai mult decât dragostea lui Dumnezeu pentru toate creaturile Sale (Ioan 12:23-24)
- ❖ Pe cruce, Isus a fost proslăvit de Tatăl, iar Tatăl a fost proslăvit de Isus (Ioan 17:1). Toată Divinitatea a participat la sacrificiul suprem făcut în favoarea omului (Ioan 3:16).